

**עת"א 27681/10/19 - אמל טקatakha נגד שרות בתי הסוהר, מדינת
ישראל**

בית המשפט המחויזי בחיפה

11 נובמבר 2019

עת"א 19-10-27681 טקatakha(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר

בפני כב' הנשיא רון שפירא

העוטרת אמל טקatakha, (אסיר)
עו"ז עוז נאטור

נגד

1. שרות בתי הסוהר

2. מדינת ישראל.

פסק דין

הרקע לעתירה וטענות הצדדים:

בפני עתירת אסירה ביטחונית המרצה מאסר בבית סוהר דמון, במסגרת מבקש להורות למשיבים לאפשר לעוותרת לבקר את אחיה שהינו אסיר ביטחוני המרצה מאסר בבית סוהר קציעות.

לטענת העוותרת, הן אחיה מרצים תקופות מאסר ממושכות אשר במהלךן לא התאפשר להם להיפגש בשל תנאי מאסרם. נטען כי הזכות לקבלת ביקור על ידי בני משפחה מעוגנת באמנת ג'נבה הרביעית ובפקן"ץ 03.02.00 העוסקת ב"כללים ביחס לאסירים ביטחוניים". העוותרת מפנה גם לסעיף 18ד' לפ肯"ץ 04.42.00 המאפשרת ביקור מטעמים הומיניטריים. נטען כי התורת ביקור כמפורט הינה בבחינת הרף המינימלי של זכויות העוותרת ואחיה בנסיבות העניין. העוותרת טוענת כי פנתה אל המשיב ולא קיבלת תשובה תוך זמן סביר ולכן הוגשה העתירה. נטען כי מדובר בשעה אחת של פגישה בתנאים שמאפשרים לשמור על הביטחון. כן נטען כי החומר המודיעיני הקיים מוחחש. עוד נטען כי צריך להתייחס לביקשות כאלה בסליחנות כאשר מדובר באסירים שמרצים תקופות מאסר ארוכות.

לטענת המשיב, העוותרת הינה אסירה ביטחונית המרצה מאסר של שבע שנים החל מיום 01.12.14 לאחר שהורשעה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון לגרימת מוות בכונה והחזקת סיכון. מועד תום ריצוי מאסר צפוי 30.11.21 האסיר הBITACHONI עמו מבקשת העוותרת להיפגש מרצה מאסר של שנתיים ושלושה חודשים החל מיום 13.02.18 לאחר שהורשו במסגרת הסדר טיעון בביטוי עבירות של זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש וסחר מצד מלחתית וכן הופעל עונש מאסר מותנה. מועד תום ריצוי מאסרו הצפוי 20.05.2012. מדובר באסיר ביטחוני זההו מאסרו השלישי כאסיר BITACHONI. נטען כי ביום 19.11.2013 החליט הגורם המוסכם - מפקד מחוז צפון - לדוחות את בקשה העוותרת לקיום מפגש וזאת בשל התנגדות גורמי המודיעין והעדר טעמים חריגים או הומיניטריים כנדרש בפקן"ץ 04.42.00 "סדרי ביקור אצל אסירים". נטען כי גורמי המודיעין מתנגדים למפגש נוכח חמ"ן שלילי רב וריצוף לצברה העוותרת לחובתה במהלך מאסירה, אשר חלקו אף מהעת الأخيرة. נטען כי מדובר באסירה בעלת מעמד בכיר ודומיננטי בקרב האסירות

הביטחוניות שבאגף המתנהל בכלל דמון, אשר מרובה להסית אסירות אחרות לצערי מחהה והפרות סדר, ובכללם הסתה לפתיחה בשביתת רעב. כן צוין כי גם האסיר הביטחוני עמו מבוקש המפגש הינו בעל מעמד בקרב האסירים הביטחוניים ולחותבו חם"ן שלילי. המשיב טוען כי קיומו של קשר משפחתי מדרגה ראשונה הינו תנאי סף לבחינת בקשה של אסירים ביטחוניים למפגש ביניהם ואינו מהו כשלעצמו טעם חריג או הומניטרי. נטען כי העותרת לא עמדה בנטול הוכחת קיומם של טעמים חריגים או הומניטרים בהתחשב בחמ"ן השלילי הרב שצברה לחובטה במהלך מסירה (כך גם החמ"ן השלילי בעניינו של אחיה), ولكن בבקשתה אינה עומדת בתנאי הפקודה והחלטת המשיב היא סבירה.

דין והכרעה:

לאחר שבחןתי את טענות הצדדים ועינתי במסמכים שהוגשו לעוני, הכוללים מידעים בנוגע לעותרת ואחיה, הגעתني למסקנה כי אין מקום להתערב בהחלטת המשיב לעניין סירוב להוציא את העותרת לביקור אצל אחיה, הגם שמדובר במפגש בין שניים בתחוםי כלל ובפיקוח שב"ס.

כאמור, העותרת ואחיה הינם אסירים ביטחוניים המריצים מסר בבתים ללא שוניים. בבקשתה של העותרת לקיים מפגש עם אחיה נדחתה בשל התנגדות גורמי המודיעין והעדר טעמים חריגים או הומניטרים. לאחר שענייתם במידעיהם שהוצעו לעוני הגיעו למסקנה כי החלטת המשיב סבירה וכי לא בכדי קיימת התנגדות גורמי המודיעין לבקשת העותרת.

פקודת הנזיבות שמספרה 03.02.00 העוסקת ב"כללים ביחס לאסירים ביטחוניים" מצינית בסעיף 1ב' כי "ככל**באסירים השפטים או עצורים בגין עבירות נגד ביטחון המדינה, קיימם פוטנציאלי ממשי לסיכון ביטחון המדינה בכל ולסיכון הסדר והמשמעת בביתו הסוהר בפרט, וזאת לאור טיבם, מהותה ונסיבותיה של העבירה שביצעו או שבביצועה הם חשודים; עברם, מניעיהם ומעורבותם בפעולות נגד ביטחון המדינה. רובם של אסירים אלה, הינם בעלי זיקה לארגוני טרור. קשר זה טומן בחובו סכנות מיוחדות הן לשדר ולמשמעות ביתו הסוהר והן לביטחון המדינה. הסיכון הביטחוני הצפוי מהאסירים הביטחוניים, מחיב כליאתם בנפרד מאסירים פליליים והטלת מגבלות מיוחדות עליהם בכל הנוגע לחברם החוץ, ובכלל זה בנושאים של חופשota, ביקורים, שייחות טלפון והתייחדות".
כמו כן, הפקודה מבירה כי מאסירים ביטחוניים נשקף סיכון מיוחד המחייב הטלת מגבלות מיוחדות גם בנוגע לביקורים ומגע עם אחרים. המידעים שהוצעו לעוני תומכים בטענה של המשיב כי מהעותרת נשקף סיכון מיוחד ובנסיבות אלה לא ניתן לקבל טענתה כי ניתן לאorgan את הביקור המבוקש בתנאים שלא יהוו סיכון ביטחוני. בנסיבות העניין יש לקבוע כי שיקולי הביטחון גוברים במקרה זה על האינטרסים והזכויות של העותרת ושל אחיה לביקור המבוקש.**

בהתאם לסעיף 1א לפקודה הנ"ל **1. בהתאם לסעיף 11 לאמנת ז'גבה הרבעית, כלל, אסירים יורשו לקבל ביקורי משפחה מדרגת קירבה ראשונה בלבד, בהתאם בלבד, בהתאם לכללים המפורטים בסעיף זה להלן. קירבה ראשונה לעניין סעיף זה: הורים, בן/בת זוג, ילדים, אחים/ אחיות, סבא וסבתא.**

2. כניסה של מבקר שהינו תושב או"ש או אזה"ע (לרובות שטחי רשות פ"פ) מותנית בהציגו יותר כניסה לישראל ע"פ דין, לעניין ביקור של אותו אסיר בבית הסוהר. לMINISTRY OF JUSTICE פסקה זו, לא תחול על מבקר שהוא תושב ישראל, לרבות מזרח ירושלים.. כמו כן, אסירים ביטחוניים יורשו לקבל ביקורי משפחה אך ורק מדרגת קירבה ראשונה והקרבה מדרגה ראשונה היא תנאי סף ולא טעם מיוחד. כמו כן, הפקודה מבירה כי קבלת ביקורים הינה טובת

הנהה הניתנת לשיליה אם תפקודם של האסירים הינו שלילי. כן מובהר על פי הפקודה כי "ביקור בין אסירים קרובי משפחה מדרגה ראשונה, ערך לפי כללי פקודת נציבות 04.42.00 - סדרי ביקור אצל אסירים".

כמו כן, יש לקבל טענת המשיבים כי נקודת המוצא בסעיף 18 לפקנ"צ 04.42.00 הינה כי **"כלל לא יאשר מפגש בין אסירים קרובי משפחה ביטחוניים, אלא מטעמים חריגים או הומאנים ואשר תפקודם בבית הסוהר אינו שלילי"**. במקורה זה, כאמור, העותרת לא הצביעה על טעמים חריגים או הומאנים, שכן עצם ריצוי מסר ארוך אינו מהוovo טעם חריג או הוומי והוותם של העותרת ואחיה קרובי משפחה מדרגה ראשונה מהוovo תנאי בסיסי ולא טעם חריג. כמו כן, תפקודם של העותרת וכן של אחיה בבית הסוהר הינו שלילי בהתאם למידעים שהוצגו לביהם"ש. העותרת היא אסירה דומיננטית באגף האסירות הביטחוניות בכלל דמון, אשר מרובה להסית אסירות אחרות למחאה והפרות סדר ופתייה בשבייה רב. לעותרת חמ"ן שלילי רב שצברה במהלך תקופה מסירה, חלקו מהעת الأخيرة. גם אחיה בעל מעמד בקרב אסירים ביטחוניים ובעל חמ"ן שלילי. על כן, העותרת לא עמדה בנטול הוכחת קיומם של טעמים חריגים ובהתחשב בחמ"ן שלילי הרוב שצברה והחמו"ן של אחיה, בקשהה אינה עומדת בהוראות הפקודה ולא ניתן לקבוע כי החלטת המשיב הינה בלתי סבירה בנסיבות העניין.

בכל הנוגע לשאלת האם אחיה של העותרת יוכל לבקרה לאחר שישחרר, ללא קשר לאישור כניסה לישראל ולאחר עברו הביטחוני - ב"כ המשיב ביראה סוגה זו לאור שאלת ביהם"ש במהלך הדיוון והשבה בתשובה משלימה שנשלחה שעות ספורות לאחר קיום הדיוון כי פקודת הנציבות 03.02.00 שכותרתה "כללים ביחס לאסירים ביטחוניים" מסדרה את כללי הביטחון הייחודיים של האסירים הביטחוניים ותנאי מסרים. נטען כי בסעיף 17 לפקודה נקבע כי בהתאם לסעיף 116 לאمنت ז'נבה הרבעית ככל אסירים יורשו לקבל ביקורי משפחה מדרגת קירבה ראשונה בלבד, בהתאם לכללים המפורטים בסעיף זה להלן. הסעיף קובע כי מפקד בית הסוהר רשאי לנautor בפקודת הנציבות 04.42.00 "סדרי ביקור אצל אסירים". ב"כ המשיב מפנה לסעיף 19 לפקודת הנציבות 04.42.00 הקובע בין היתר כי בקשר אסיר לכינסת אסיר לשעבר לבקרו או פניה ישירה של האסיר לשעבר לאשר ביקורו אצל אסיר בבית הסוהר תועבר לטיפול ק. ניהול אסירים ביחידייה שיעבירה להחלטת מפקד בית הסוהר וזאת לאחר קבלת חוו"ד קמ"ן ביס"ר בהתאם לנספח ב' אישור כניסה לאסיר לשעבר המבקר אסיר". בכלל, הגשה תהיה לאפשר כניסה האסיר לשעבר אלא אם כן קיימן מידע לגבי מעורבותו בפלילים או שקיים המפגש מהוovo سيكون לביטחון המדינה או הציבור או הביטחון הסדר והמשמעות בבית הסוהר. ב"כ המשיב צינה כי בהתאם להוראות הפקודות אסיר משוחרר ביטחוני יכול לפנות בבקשת מתאימה לביקור קרוב משפחתו מדרגה ראשונה המרצה מסר בין כתלי הכלא, אשר תבחן בהתאם להוראות הפקודה. הפקודה אינה מבחינה בין אסיר משוחרר ביטחוני לאסיר משוחרר פלילי.指出 לעניין זה כי העותרת תוכל להגיש בקשה מתאימה עם שחררו של אחיה והבקשה תישקל בהתאם לכללים ולהנחיות המתאימות.

נזכיר את המובן מאילו: בית המשפט הינו ארכעת בקרה שיפוטית הבוחנת את התנהלות הגוף האמוני על אף שב"ס בהתאם לאמות המידה של המשפט המנהלי. בית המשפט בוחן האם החלטות גורמי שב"ס התקבלו בהתאם לסמכות המסורת בידיהם, בהליך הנכון, לאחר שנשקלו כל הנדרשים לעניין ומטעמים ענייניים. בית המשפט מתערב בהחלטה של גורמי שב"ס רק במקרים בהם נפל פגם בהליך קבלת ההחלטה, או במקרים בהם ההחלטה, כפי שהתקבלה, חריגה קיצונית ממתחם הסבירות. בית המשפט אינו שם עצמו במעמד של "מפקד על" שב"ס. ככל שההחלטה המנהלית, כפי שהתקבלה, אינה בלתי סבירה באופן קיצוני והליך קבלתה היה סדור תוך שנשקלו כל השיקולים הנדרשים לעניין, לא יתערב בית המשפט בהחלטה גם אם סבור הוא כי ניתן היה לשקל ולהחליט אחרת. אף

גם במקרה שבפני.

בשים לב לכל הנ吐נים שהוצגו בפני סבור אני כי אין עילה להתערב בהחלטת שב"ס. ההחלטה התקבלה ע"י הגורם המוסמך בהליך המיעוד לכך בהתאם לחוק ולפקודות. העובדות הנדרשות לעניין נבחנו. נשקלו שיקולים ענייניים. לא מצאתי כי ההחלטה המשיב הינה בלתי סבירה ובוודאי שלא אין לומר כי מדובר בחוסר סבירות קיצוני. בהתאם, לא קמה עילה התערבות מנהלית מצדיקה את התערבותו של בית המשפט בהחלטה.

בשולי האמור אע"ר כי העתירה הוגשה בין היתר מהטעם שלא ניתנה כל החלטה בפנית העותרת זמן רב לאחר שהוגשה בקשהה. למעשה התקבלה ההחלטה, הדוכה את הבקשה, רק לאחר שהוגשה עתירה וערב הדיון בבית המשפט. השבתי את תשומת לב ב"כ שב"ס למשמעות אפשרות של אי מתן החלטה מנהלית במועד, בין היתר בשימ לב להוראות סעיף 6 לחוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והນמקות), תש"ט-1958 ועקרונות היסוד של המשפט המנהלי ובחינת הוגנות ההליך המנהלי. מאחר והצדדים לא טענו בפני לעניין זה אינני מוצא לנכון להרחיב כתעת דיון. אבהיר רק כי ראוי היה שההחלטה בבקשת העותרת ניתנת תוך זמן סביר מעט פנית העותרת. עם זאת אין בעצם העיכוב במועד מתן ההחלטה כדי להצדיק ביטול ההחלטה או את התערבותו של בית המשפט בהחלטה.

בסיומו של דבר ומכל הטעמים שפורטו - העתירה נדחתה.

המצוירות תעביר עותק לב"כ הצדדים ולעותרת באמצעות שב"ס.

ניתנה היום, י"ג חשוון תש"פ, 11 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.

רון שפירא, נשיא